

закладів Польщі, України, Росії. Застосовувалися ефекти дії: переодягання (чоловіків – в жінок); крадіжка; шахрайство; побої; гра жестами; битви; криваві сцени; танці (сатирів, офіцерів); пародіювання (богослужіння) [1, с. 400].

Шлях образного вирішення в театралізації завжди йде від граничної конкретизації, персоніфікації героїв сценарію (особливо – в кожному з його епізодів) до узагальненого, символічного, збірного образу, що виражає саму ідею свята. Багато ініціатив пов'язано з врученням будь-яких предметів і символів. До них можна віднести вручення символу професії молодим робітникам, вручення студентського квитка першокурсникам при проведенні урочистого посвячення в студенти, вручення символів майстерності досвідченим майстрам на їх ювілеях, вручення символічного ключа, вручення символічних значків і т.п. [2, с. 653].

Театралізація перетворює в мистецьку подію такі масові заходи, як посвята в студенти, в будь-яку спеціальність, підведення підсумків змагань, святкування знаменної дати в житті міста, країни і т.д. Тяга до злиття мистецтва з життям характерна для суспільства, і завдання культпрацівників допомогти цій масовій тязі до мистецтва реалізувати себе, а для цього – опанувати конкретною методикою театралізації, освоїти найважливіші її прийоми і форми. Сутність театралізації як образного, документально-художнього уявлення висуває і таку важливу методичну вимогу: у сценарній розробці будь-яка подія, будь-яке, навіть загальне свято повинні бути конкретизовані, показані на основі трудових і громадських справ, фактів, інтересів тієї спільності людей, в якій дана подія відзначається [3, с. 164].

Список використаних джерел:

1. Савинкина Г.А. Праздник в системе социокультурной деятельности человека. Материалы IV Республиканской научно-практической конференции. ПГУ, 2007, 584 с.
2. Берн Э. Процедуры и ритуалы. Времяпрепровождения. Игры. Игры, в которые играют люди. Люди, которые играют в игры. СПб., 1996. 978 с.
3. Беспалая О.П. Художественное творчество как социальное явление: история и современное состояние проблемы. дис. канд. филос. наук: 24.00.01 / Беспалая О.П. – М., 2006.

Бямбасурен О.Б.

магістрант,

Київська муніципальна академія естрадного та циркового мистецтва

УНІЦКЛІНГ ЯК ФЕНОМЕН СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ

Моноцикл – явище, раніше відоме не так добре, але сьогодні характеризується зростанням попиту на нього. Серед причин популяризації моноциклу – використання його як засобу пересування, подекуди – перетворення цього виду циркового мистецтва на цікаве хобі. З входженням моноцикла в звичайне життя, у побут, він перестав бути тільки цирковим

реквізитом, перетворившись на метод розваги, спосіб розширення спортивних навичок людини. Люди почали вчитися їздити на моноциклі для задоволення, для покращення тримання балансу. З'явилися змагання у цьому вмінні, вже існують школи, де навчають тримати баланс на моноциклі та виконувати

Перш з все, взагалі-то моноцикл (або уніцикл) – це засіб пересування, що приводиться в рух мускульною силою людини, оснащений одним колесом. Моноцикл схожий на двоколісний велосипед, але простіше влаштований, на кшталт «одноколісного велосипеду». Його конструкція пережила низку модифікацій, що призвели до його теперішнього вигляду. Найзначніша галузь застосування уніциклу сьогодні – циркове мистецтво. На відміну від інших жанрів циркового мистецтва, які зародилися ще в давнину, еквілібр на моноциклі – це відносно молодий різновид мистецтва, який навіть зараз знаходиться в активному розвитку і в пошуці нових концепцій.

Згідно з однією з теорій походження уніцикла, він виник завдяки популярності пенні-фартинга – велосипеда з великим переднім і маленьким заднім колесом: оскільки його педалі кріпилися безпосередньо до переднього колеса, заднє колесо могло підскакувати на нерівностях, і наїздник деякий час рухався на одному колесі. Багато власників пенні-фартингів виявляли, що можуть їздити лише на одному колесі. Цю теорію підтверджують зображення моноциклів кінця XIX ст. із великими колесами. Отже, перші пенні-фартингісти, які навчилися кататися на передньому колесі пенні-фартинга, і були першими моноциклістами, а конструктивно вікторіанський пенні-фартинг зі знятим заднім колесом мало чим відрізняється від сучасного уніцикла. З тих пір власники уніциклів надихали виробників на створення різних конструкцій.

З розвитком різноманітних моделей моноциклів з'явилися й різні стилі катання на ньому. Стилї їзди в більшості випадків відповідають назві виду моноцикла. Одним з найпоширеніших є фрістайл. Можливо, це найстаріший із екстремальних стилів їзди на уніциклі. Традиційний фрістайл – це, перш за все, шоу. Трюки й рухи пов'язуються єдиним ритмом в естетично привабливу композицію. Конкурси фрістайлу подібні до змагань з фігурного катання.

Тріал відомий як подолання перешкод на пересіченій місцевості на високих швидкостях. Особливими вимогами в ньому є міцність і витривалість конструкції, також обов'язкова наявність гальма.

Стиль «стріт» (вуличний) заснований на застосуванні вуличних об'єктів (сходи, поручні й огорожі) для виконання різних трюків, багато з яких аналогічні трюкам в інших екстремальних видах спорту, наприклад, BMX і скейтбординг.

Стиль оффроуд (гірський) використовується для подолання на моноциклі бездоріжжя і крутих схилів. Сьогодні цей підвид велоспорту набуває широкого поширення, завдяки легкості та зручності конструкції моноцикла.

Стиль «туризм» використовується для поїздок на великі відстані. З колесом в 29-дюймів (740 мм) або 36-дюймів (910 мм) легко їхати зі швидкістю від 15 до 20 км / год. і швидше.

Стиль «флетленд» є відносно новим стилем, загалом схожий на стиль «фрістайл», але без елементів хореографії. Як і у вуличному стилі, трюки схожі на елементи BMX і скейтбордингу.

Уніциклінг можна назвати новим видом спорту, що належить уже XXI ст. Він поширюється досить швидко, стверджуючись у свої позиції завдяки різноманітним дієвим способам популяризації. Щорічно проводяться відкриті фестивалі та конвенції, чемпіонати і змагання по всьому світу. Сприяє розповсюдженню цього виду спорту і існування міжнародної федерації уніциклінгу. Серед найвідоміших, знакових чемпіонатів та змагань з уніциклінгу можна назвати кілька. «Nauss» (North American Unicycling Convention and Championships) – щорічний Північноамериканський уніциклічний чемпіонат із багатою історією, яка почалася в далекому 1971 р.

«Unicon» – масштабний і видовищний чемпіонат світу, який організовує Міжнародна федерація їзди на уніциклі (IUF), раз на два роки; останній відбувся у Південній Кореї у 2018 р. Традиційно за звання кращих у світі борються спортсмени у наступних позиціях: тріал, оффроуд, фрістайл, флетленд, заїзди на 100 м, 400 м, 800 м, крос 10 км, марафон 42 км, баскетбол.

Чемпіонат «Eurocycle» – це унікальне змагання для всіх уніциклістів Європи, який організовують два рази на рік.

Чемпіонат «Арус» (Asia Pacific Unicycling Championships) спочатку являв собою регіональні азійські змагання, які організовувалися кожні два роки, по черзі з «UNICON». Вперше «APUC» пройшов у Сінгапурі в 2007 р. Тоді це була просто дружня зустріч уніциклістів, а на сьогоднішній день подія перетворилася на чемпіонат міжнародного рівня, в якому беруть участь такі країни як Австралія, Гонконг, Корея, Сінгапур Японія. На відміну від «UNICON» і «Eurocycle», «APUC» поки проводять змагання лише з хокею, фрістайлу, муні та стріту.

«Lauss» (Latin-American Unicycling Championship and Convention) – це чемпіонат Латинської Америки з уніциклінгу, молодший за «APUC» усього на два роки. Вперше він пройшов у 2009р., у столиці Чилі, м. Сантьяго.

«Uniman» (Першість Росії зі спортивного уніциклу) – це наймолодші з перерахованих змагань, які щорічно проходять у Москві (Росія), традиційно в кінці травня.

Отже, моноцикл сприяє виробленню рівноваги, координації та балансу, може використовуватися людьми для тренування свого тіла. Але на сьогодні йдеться і про уніциклінг як вид спорту, який на даний час дуже стрімко розвивається і як самостійний, і в цирковому мистецтві як одній з найпопулярніших галузей його застосування.

Список використаних джерел:

1. Выбираем первый уницикл. – Электронный ресурс. – Режим доступа: https://pikabu.ru/story/vyibiraem_perviyi_unitsikl_4427099
2. Гуревич З. Эквилибристика / З. Гуревич. – М.: Искусство, 2016. – 180 с.
3. Гуревич З. О жанрах советского цирка / З. Гуревич. – М.: Искусство, 2015. – 280 с.
4. Макаров С. Театрализация цирка / С. Макаров. – М.: Libroком, 2015. – 288 с.
5. Одноколенный велосипед уницикл. – Электронный ресурс. – Режим доступа: <https://pro-extrim.com/xtim-city/unicikl.html>
6. Уницикл. – Электронный ресурс. – Режим доступа: <https://velife.ru/vidy-vybor/unicikl.html>